

Jyväskylän kauppakamarin edustajat laskevat seppeleen kauppaneuvos Mitron arkulle.

Kauppaneuvos Aleksei Mitron

ruumiinsiunaustilaisuus Jyväskylässä kaupunginkirkossa viime kuun 16 p:nä muodostui hartaaksi ja arvokkaaksi poismenneen muisto- ja kunnianosoitustilaisuudeksi. Tilaisuus alkoi Uno Kärkkäisen Sibeliuksen Elegia urkusoitolla. Ruumiinsiunauksen toimitti pastori Lauri Mitronen kr.kat. kirkkokuoron avustamana. Pastori Mitronen toi muistopuheensa esille vainajan pyrkimyksen päästä maailman melskeistä Jumalan lepoon. Sen jälkeen kun laulukuoro Vaput oli esittänyt Sasu Wabben: Agnus Dei ja Mendelsohnin: On Herran päivä nyt, alkoi sepelten lasku. Omaisten ja liikkeen henkilökunnan laskeuttua seppeleet, astuvat Karjalan Sivistysseuran edustajat, johtaja Pekka Mattinen ja op. W. Keynäs tuomaan seuran pitkäaikaiselle johtajalle ja tukijalle viimeiset kiitolliset terveiset viimemainitun tulkitsemana. Sen jälkeen seurasi monikymmenlukuinen järjestöjen ja yksityisten sepeltenlasku — arkun peittyessä kukkakummuksi. Tilaisuus päättyi laulukuoro Sirkkain Järnefeltin: Mennyt-esitykseen. Pihlmanin surumarssin soidessa vainajan maallinen maja siirrettiin Jyväskylän hautuumaalle vietäväksi. Täällä esittivät Sirkat lopuksi Kajanuksen Hautaululun.

Surutalossa, johon hautauksen jälkeen kokoonnuttiin ja jossa on niin paljon vainajan elämään liittyviä muistoesineitä, vietettiin, ei vain Suomen rajojen sisäpuolella, vaan Itä-Karjalassakin tunnetun ansiokkaan työntekijän ja uranuurtajan muistohetki.

Kun on tarkoitus myöhemmin julkaista seuramme toimihenkilöiden elämäkerrat, tyydymme tällä kertaa valaisemaan kauppaneuvos Mitron osuutta karjalais-työssä niiden seuraavien kuvien avulla, jotka on Mitrosta otettu seuramme varhaisemmillä kausilla.

Vienan Karjalaisten Liiton varsinaisen perustavan kokouksen osanottajat Tampereella elok. 3—4 p:nä 1906. Mitro seisomassa keskellä.

A. Mitro miehenä nuorempana. →

Karjalan Sivistysseuran 20-vuotisjuhlaan taiteilija Mikko Oinosen maalaama kuva A. Mitrosta.

Rovasti Mihael Fiilin kuollut.

Rovasti M. Fiilin

Viime maaliskuun 6 pnä kuoli Joensuun kr.katolisen seurakunnan esimies, rovasti M. Fiilin. Hän oli syntynyt Vepsässä Kaskesassa v. 1877. Opintonsa päätyttyä hän toimi kansakoulunopettajana Kargopolissa. V. 1901 hänet vihittiin diakoniksi Syvärin Ostretsiiniin ja papiksi v. 1910. Tällöin hän joutui suoraan Repolaan, aluksi Lusman kylään ja myöhemmin kirkonkylän seurakunnan esimieheksi. Asukkaiden siirryttyä v. 1921 tehdyn Tarton rauhansopimuksen johdosta Suomeen, jäi Fiilin edelleen Repolaan. Myöhemmin hän pääsi Suomeen tullen Joensuun kr.katolisen seurakunnan esimieheksi, jossa toimesta hän oli kuolemaansa asti. Täällä hän oli monissa Suomen ortodoksisen kirkon luottamustehtävissä, hoitaen mm. parinkymmenenvuoden ajan itä-karjalaispakolaisten kirkolliset asiat.

Joutuessaan v. 1910 Repolaan, vallitsi Itä-Karjalassa Kyprianuksen synkkä vainokausi kaikkea kansallista ja lännestä tulevia vaikutteita vastaan. Suomen itärajan taakse määrätty nuori pappi joutui moniin ristiriitoihin. Nämä aiheuttivat toisaalta päämiehensä painostus ja ankarat määräykset, toisaalta paikkakunnan kansallismieliset johtohenkilöt. Ennenpitkään ristiriidat tasaantuivat ja hän jätti seurakuntalaisiinsa, kuten Repolan kunnan esimiehen, maanviljelijä Pekka Kyöttisen seuraavasta muistokirjoituksesta ilmenee, kauniin muiston.

Rovasti Mihael Fiilin muistolle.

Viime kuun 12 päivänä vietettiin Joensuun kr. kirkossa tunnelmallinen, mieliinpainuva surujuhla, jossa Arkkipiispa Herman 8 papin avustamana toimitti ruumiinsiunauksen. Tilaisuudessa arkkipiispa, papisto ja Joensuun koulujen lähetystöjen edustajat kauniin sanoin muistelivat vainajan suuriarvoista ja uupumatonta työtä.

Sallittakoon minun tässä valaista sitä taustaa, mikä on vainajan innoittanut työskentelemään ilmiömaisesti päästyään vakuuttuneeksi työnsä kantavuudesta karjalaisen väestön ja erikoisesti sen nuoriin hyväksi.

Kun Repolan kunta liittyi Suomeen v. 1917, etsimme pappia, joka toimittaisi jumalanpalvelukset karjalan-suomen kielellä Repolan pääkirkossa. Entinen kirkkoherra nim. kieltäytyi tehtävästä. Lankoni G. Riionheimo esitti, että kutsuttaisiin Lusman

kylässä pappina useita vuosia toiminut Fiilin valtuuston kokoukseen sopimaan asiasta ja niin tapahtuikin.

Ennen kokouksen alkua otin yhteyden Fiiliniin ja neuvottelimme, mutta hän epäröi, voisiko hän suomenkielellä palvella Jumalaa, kun oli oppinut vain venäjän- ja slavoniankielellä toimittamaan jumalanpalveluksia.

Riionheimon kanssa esitimme, että hän menisi jokikin aikaa Sortavalaan rov. Okulovin ja Solntsevin luokse opiskelemaan suomenkielistä jumalanpalvelusta. Kuntamme voisi kustantaa tämän opintomatkan. Fiilin suostui ja lupautui pääkirkkomme pappiksi.

Valtuusto hyväksyi yksimielisesti ehdotuksemme ja Fiilin matkusti Sortavalaan opintomatkalle.

Harjoiteltuaan kahden viikon ajan, oli meillä jo kolmantena sunnuntaina ilo kuulla kirkkoherra Fiilin suomenkielellä toimittamaa jumalanpalvelusta. Tosin se oli murteellista, mutta kansa ymmärsi sen hyvin. — Meidän ilomme oli kaksinkertainen, kun olimme löytäneet miehen, jolla oli halua opiskella ja toimittaa jumalanpalvelukset omalla kielellämme.

Myöhemmin olemme ihmetelleet sitä innostusta ja opinhalua, mitä hän osoitti toimintansa ajalla.

Kerran keskustelimme näistä asioista hänen kanssaan ja hän sanoi, ettei hänellä ole ollut vaikeuksia muulloin kuin silloin, kun hän tuli Joensuun oppikouluun uskonnonopettajaksi ja piti mennä opettamaan paljon oppineimpia ihmisiä, kun hän itse oli Luottaen Jumalan apuun kaikki on sentään mennyt hyvin.

Kun me Repolan toimihenkilöt jouduimme siirtymään pois kotikonnuiltamme ja meidän järjestömme toiminta loppui, loppui myöskin Fiilin palkkaus-edut, mutta ymmärtävät ystävät avustivat hänen toimentuloaan, joten hän jatkoi työtään uusien vallanpitäjienkin aikana Repolassa. Mutta sitten hänestä tehtiin ilmianto kuningasmielisyydestä. Tämän väitetyn rikoksen johdosta hänet vangittiin ja kuljetettiin Petroskoihin ja sieltä Pietariin vankilaan, josta hänen onnistui päästä vapaaksi ja uskaltautua toisten pakolaisten kanssa paeta Suomeen.

Vuonna 1923 hänet valittiin Joensuun kr.katolisen seurakunnan esimieheksi. Täällä hän sai työskennellä rakastamiensa karjalaisten keskuudessa heidän hyväksi. Ahkeruus ja Jumalan armo saa suuriakin aikaan, niin kuin Sinun kohdallasi rakas rippi-isäme!

Rovasti Mihael Fiilin, Sinun muistosi elää ja tulee elämään kauniissa ja rakkaassa muistossa karjalaisen rahvaan keskuudessa.

Nuku Jumalan rauhassa. Sinä olet hyvän osan valinnut!

Rippilapsesi Pekka.

LEHTEMME TILAAJAT JA LUKIJAT.

Lehtemme seuraavat numerot ilmestyvät: nro 5 toukokuun puolivälissä; nro 6—7 heinäkuun alussa; 8—9 syyskuun alussa; nro 10 lokakuun puolivälissä sekä nro 11—12 joulunumerona joulukuun puolivälissä